

Sudėti skyrybos ženklus ir įrašyti praleistas raides. Atsakyti į klausimus(atsakymus rašyti kitoje lapo pusėje)

Vyras žingsn__vo sunkiai vos vil__damas kojas jis buvo vienintelis gyvas tą baisų vakarą vienintelis kuris išdr__so pasipriešinti orui.

Tai buvo Jasperas Povlsenas Flintės ūkio savin__kas. Jis tiek buvo iškankintas __tampos ir baimės kad jam tapo nebepakel__ma Flintės ūkyje todėl patraukė į laukin__audrą. Tiek vėjo švilpimas tiek audros riaumojimas lydėjo jo mintis užvaldžius__s jo s__monę. Tai buvo Jasperui išmėginimo laikotarpis. Šią audr__ngą dieną turėjo išsispr__sti ar Dievas visiškai nubaus jį ir jo rūpe__čiai taps dešimt__riopai stipr__sni negu ank__čiau ar nukris saulės spindulys ir į jo gyvenimą. Tamsus prakeikimas kuris daugelį metų tvyrojo virš Flintės ūkio slėgė Jasperą ir jo s__monę pripildė baimės. Jis jautėsi es__s toks vienišas ir toks neturt__ngas. Gal todėl troško mažos būt__bės su kur__galėtų pasidalyti savo meil__ . Jis gerai žinojo kok__lemtimi būdavo pažymėti vaikai atėj__į pasaul__ Flintės ūkyje. Kai jis pagalvodavo apie šią blogą lemtį jam skausmas suspau__davo šird__ . Sutemo švy__čiojo tik baltos bangų viršūnės. Audra toliau siautėjo ir dr__skė skardžio krūmus už jų ant akmens klūpojo Jasperas. Jis meldėsi ir prašė Dievo pasigailėjimo o ašaros maišėsi su sniegu ir vandens čiurkšlėmis. Kai pagaliau jis atsistojo pajuto savyje naujų jėgų antplūdį. Jis tikėjo Dievas neturėtų jo apleisti. Eidamas namo širdyje jautė atgijusius jausmus šiltus ir švelnius jis tikėjo ateitimi. Audra jau beveik nurimusi ir danguje pasirodė mėnulis. Aukšti medžiai siūbuojantys pirmyn ir atgal mėtė keistus vaiduokliškus šešėlius virš ūkio aikštės ir stogų. Jasperas prieš įžengdamas į vidų akimirką sta__telėjo ir gil__krūtinėn įkvėpė oro.

Didži__jame kambaryje degė lempa. Koklinėje krosnyje degdamos spra__sėjo d__rpės čia buvo tuščia.

Jis apsidairė. **Tarsi pirmą kartą jis matytų tą seną kambarį o laikrodis skambėjo nauju**

nepaž__stamu garsu. Dabar jam norėjosi visiškai ramiai atsisėsti pailsėti. Pasigirdo žin__sniai prislopinti ir ramūs. Jis juos pažino tai buvo Janės jo tetos žin__sniai. Jasperas atsisuko į ją.

Protingos pilkos akys sutei__davo tetos veidui __patingo gyvumo. Jos akys turėjo besikaitaliojančių išraiškų __vairovę šią akimirką jose buvo keistas spindėjimas kažkoks svetimas ir iškilmingas kurio Jasperas ank__čiau nėra mat__s tarytum liūd__sys ir džiau__smas kovojo vienas su kitu. Ji stovėjo keistai žiūrėjo į Jasperą nieko nesakydama. Galiausiai nebeištvėr__s tylos jis paklausė

Kaip sekėsi teta

Teta patraukė seną __žuolinį lopšį ir ji pristūmė arčiau Jaspero.

Pažiūrėk čia Jasperai pasakė ji atitraukdama mažą antklodėlę. Tai du maži berniukai . Ači__Dievui jie abu sveiki dėl jų galim būti ramūs...<...>(Martenas A.Korchas. Flintės sūnūs)

1. Teksto funkcinis stilius. Argumentuokite.
2. Suformuluokite ištraukos pagrindinę mintį.
3. Kokie veikėjų kūrimo būdai panaudoti ištraukoje? Argumentuokite.
4. Kokia gamta vaizduojama pirmojoje ištraukos dalyje?
5. Kaip aprašomas gamtovaizdis siejasi su veikėjo būseną, savijautą? Palyginkite.
6. Koks Jasperui pasirodė didysis kambarys. Kodėl paryškintame sakinyje pavartotos meninės priemonės „seną, naują“? Įvardykite priemones.
7. Kas Jasperui suteikė naujų jėgų, vilties?
8. Kaip atrodo į kambarį įėjusi teta? Kodėl? Kaip kuriamas jos paveikslas?
9. Kokia intonacija vyrauja tekste?
10. Apibūdinkite teksto pasakotoją. Atsakymą argumentuokite.